

opusdei.org

För migranter i Barcelona

Besök på det sociala
aktivitetscentret Braval

2010-01-12

I sitt budskap inför den 96:e
världsdagen för migranter och
flyktingar 17 januari 2010 talar
påven Benedikt XVI om ”*situationen
för de barn, som fötts i respektive
värdland liksom för dem, som efter
sin födsel lämnats kvar sen
föräldrarna emigrerat och först vid en
senare tidpunkt kommer att
återförenas med dem. Dessa unga*

tillhör två kulturer och konfronteras med alla de för - och nackdelar, som hör samman med den dubbla kulturtillhörigheten, trots att denna livssituation också kan ge dem möjlighet att ta till sig rikedomen i mötet mellan olika kulturella traditioner. Det är viktigt, att skolutbildning och det senare inlemmandet i arbetslivet möjliggörs, och att de integreras i samhället genom anpassade strukturer inom det sociala området och utbildningsväsendet.”

Kvarteren i gamla stan fulla av kontraster

Den som vill besöka det sociala aktivitetscentret Braval i Barcelona borde inte låta sig distraheras av de vackra stånden med blommor och fåglar och inte heller av gycklarnas, illusionisternas och gatukonstnärernas uppträdanden på båda sidor av den berömda boulevarden Ramblas.

Man går nämligen bara en bit nerför den folkliga gågatan och tar sen av till höger in i en liten gränd – och är mitt i Raval. Även om namnet på katalanska egentligen betyder ”förstad”, är kvarteret egentligen en del av gamla stan i Barcelona.

Raval är ett område fullt av kontraster. På vägen till Braval kan man besöka den förromanska kyrkan Sant Pau del Camp och beundra museet för modern konst, som stjärnarkitekten Richard Meier ritat. Eller man går in i det gotiska rummet, som tillhörde en före detta kyrka, och som idag är säte för den internationellt framgångsrika arkitekt- och designersammanslutningen FAD. Kanske klappar man i förbigående bronsfiguren ”Tjocka katten” av bildhuggaren Fernando Botero. Som allt av honom är den fet och lustig. Tidigare kallades stadsdelen ”Barrio Chino”, det kinesiska kvarteret. Det

var den katalanska metropolens syndanäste. Ännu idag tillhör droger, prostitution och kriminalitet Raval. Under de senaste årtiondena har dessa gamla plågor utökats med migrantproblemen. Enligt officiella uppgifter är 47 % av de ca 50 000 invånarna immigranter från i runt tal 30 länder.

Med 43 688 invånare per km² är stadsdelen ett virrvarr av redan bofasta och nyttillkomna människor. Den kallas också Ravalkistan, eftersom pakistanierna med nästan 4 500 invånare enl. officiella uppgifter bildar den största gruppen. Därpå följer filippinerna med 4000, marockanerna med 2000 och 1500 kommer från Bangladesh. Arbetslösheten är 33 %.

Allt började med sport

Påven Benedikt XVI skriver i sin encyklika "Caritas in veritate":
Migranternas nöd "chockerar en på

grund av den mängd personer, som drabbats, på grund av de sociala, ekonomiska, politiska, kulturella och religiösa problem, som kommer fram, på grund av de dramatiska utmaningar, som nationerna och det internationella samfundet ställs inför. Varje migrant är en mänsklig person, vilken som sådan besitter obestriddliga grundläggande rättigheter, som av alla och i varje situation måste respekteras”. (Nr 62)

Bland initiativen, som startades från såväl stadens som från den privata sidan för att råda bot på misären, har ”Braval” blivit ett begrepp. ”Centro de apoyo socioeducativo” – socio-educativt stödcentrum i Barcelona är ett av prelaturen Opus Deis korporativa verk, som grundats i den helige Josemaría Escrivás anda. Opus Deis grundare påpekade ofta de kristnas plikt och ansvar att ”stödja alla människors rätt att leva, att äga det nödvändiga för ett värdigt liv, att

arbeta och vila, att välja stånd, att bilda familj, att sätta barn till världen inom äktenskapet och att utbilda dem, att leva rofyllt då de är sjuka eller gamla, att ha tillgång till kultur, att gå samman med andra medborgare för att uppnå legitima mål.” (Guds Vänner nr. 171)

Braval startade 1998, när några ungdomar i kretsen kring Opus Dei kom på tanken att inte bara hjälpa de behövande då och då, utan genom ett socialt engagemang ta tag i stadsdelens problem från grunden. I början var det fotboll och basketboll som gällde, åtminstone från början med en viss bakomliggande strategi: det spelades bara i etniskt blandade lag. Det överbryggade klyftorna mellan minoriteterna. Ännu idag har man ett ”multikulturellt sportprogram”, som samlar spelare från 15 länder i fem lag. Alla fem deltar i stadens ungdomsturnering. Det för med sig, att ungdomarna

integreras och kommer ut ur sin invanda miljö i Raval och lär känna andra stadsdelar. Och det motsatta sker också, att spelarna från de andra stadsdelarna blir uppmärksammade på Braval.

Josep Massabeu, chefen för det trehövdade ledningsteamet i Braval: ”I vårt arbete har vi alla stadsdelens invånare i blickpunkten, och vi organiserar våra program inte bara för migranter. Men naturligtvis, eftersom det finns så många migranter i det här området, har vi både migranter och infödda hos oss. Riktlinjen mot ghettobildning lyder: Stärka de sociala kontakterna, så att den nuvarande etniska tillhörigheten inte längre verkar åtskiljande”. Braval är enligt initiativtagarna och sponsorerna ”en plats för att leva tillsammans”.

För närvarande kommer ungdomar från 30 länder till Braval. De talar tio

olika språk och bekänner sig till nio religioner.

Utbildning är den största utmaningen

Påven Benedikt XVI har i sitt budskap inför den 96:e världsdagen för migranter och flyktingar, som kommer att ske den 17:e januari 2010, uppmanat till ”att de minderåriga migranterna får den nödvändiga uppmärksamheten, för de behöver en social miljö, som möjliggör och utvecklar deras fysiska, kulturella, andliga och moraliska utveckling.”

Josep Massabeu kommenterar:
”Faktiskt, svårare än att skapa sociala kontakter är utmaningen att möta varje enskild ung människa med den rätta pedagogiken. Spännvidden går från mycket begåvade, som slutligen hamnar på universitetet, till de svagpresterande, som med mycken hjälp knappast klarar

det nödvändigaste för att kunna komma vidare i livet.”

Sport är nu som tidigare kärnpunkten, men utöver detta har Braval utvecklat tre utbildningsprogram. Programmet 1@1 är tänkt för elever, som har inlärningssvårigheter. En volontär hjälper varje enskild elev med läxorna – och mer än det, att överhuvudtaget hitta den rätta inställningen till lärandet. Den 18-årige Karim säger: ”På Braval kan jag studera på allvar, eftersom det är lugnt här. Hemma går det inte. Dessutom kan jag komma hit varje dag.” Karim är en av dem, som precis har tagit steget över till universitetet. I själva verket passar 1@1 för detta. Känsla för att väcka positiva grundhållningar i umgänget med andra människor, särskilt inom den egna familjen och bland skolkamrater resp. arbetskolleger. Ungdomarna ska begripa, att deras

arbete utvecklar dem själva och samtidigt kommer samhället till nytta. I den rådande miljön i Raval är det inte precis den vanliga inställningen.

Det yrkesorienterade programmet riktar sig mot ungdomar över 16 år, av vilka man kan anta, att de inte kommer att klara en avslutad skolgång. Här handlar det framför allt om att förmedla en positiv syn på yrkesarbetet och om elementära kunskaper för att finna sig tillrätta i samhället. Som tredje erbjuder Braval, pojkar, som utan att kunna spanska kommit till landet, programmet ”Grundspråket”.

Frivillig insats: det handlar om det goda föredömet

På frågan hur Braval är organiserat, säger Massabeu: Till ledningsgruppen hör förutom mig ytterligare två facklärare. Vi arbetar heltid och är fast anställda. Bland

annat koordinerar vi insatsen av ungefär 100 frivilliga volontärer, det vill säga av studenter, äldre elever och unga hantverkare.”

Volontärernas engagemang möjliggör personliga kontakter med de unga deltagarna i sport – och utbildningsaktiviteter. Om dessa börjar fråga sig: Varför gör han det för mig?”, har mycket uppnåtts. Det handlar om det goda föredömet. På detta sätt öppnar sig inte sällan tillfällen för samtal, som leder in på den kristna tron. Under tiden finns det några före detta deltagare från Raval, vilka själva engagerar sig som volontärer.

Till kretsen av frivilliga volontärer hör förutom de unga volontärerna också några yrkesarbetare och pensionärer, som alltefter fackområden och sina kunskaper och erfarenheter står till förfogande. Ett speciellt exempel är en företagare

och pappa till fem barn, som ställer upp fyra kvällar i veckan för att träna basketbollagen och som också sen har tid för att ta del av sina spelares personliga bekymmer.

Massabeu berättar om en ytterligare aktivitet speciellt under sommarlovet. Under en månads tid träffas man måndag till och med fredag klockan nio i Braval och besöker sen gemensamt sevärdheter, utställningar eller museer i Barcelona eller man gör utflykter i omgivningarna. Däremellan får pojkarna dessutom undervisning i engelska och informatik. Under de senaste åren har mellan 80 och 100 ungdomar deltagit i dessa sommarkurser.

Närkontakt med realiteterna – och med Gud

En relativt ny aktivitet på Braval riktar sig inte till ungdomarna från stadsdelen utan som fortbildning för

volontärerna. Sen fyra år äger regelbundna arbetsluncher rum med föredrag och diskussion. Som föredragshållare och deltagare i diskussionspanelen inbjuds experter av skilda slag som kan tillföra något inom temaområdet migranter: politiker, journalister, företagare, fackföreningsfolk, pedagoger, företrädare för Kyrkan, socialhjälporganisationer eller också kända personligheter från stadsdelen. Josef Massabeu: "För oss på Braval är sådana diskussioner nyttiga, så att vi ständigt förblir i närkontakt med realiteterna, granskar oss själva kritiskt utifrån vad andra tycker och så i tid kan reagera." Hittills har 33 fortbildningar med 154 gäster ägt rum.

Vid slutet av samtalet visar mig Josep Massabeu i Bravals huskapell ett exemplar av "När Kristus går förbi". Någon har i boken med predikningar

av den helige Josemaría med kraftig penna strukit under ett avsnitt: ”Vår Herre har kommit för att föra med sig freden, det glada budskapet, livet till alla människor. Inte bara till de rika, men heller inte bara till de fattiga. Inte bara till de lärda, men heller inte bara till de som saknar bildning. Till alla. Till oss som är bröder, för vi är bröder, eftersom vi är barn till en och samma Far, Gud. Det finns därför bara en ras: Guds barns ras. Det finns bara en färg: Guds barns färg. Och det finns bara ett språk: det som talar till hjärtat och förståndet, utan ljudet av ord, men som får oss att känna Gud och älska varandra.” (Nr 106)

Av Josep Arquer

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/for-
migranter-i-barcelona/](https://opusdei.org/sv-se/article/for-migranter-i-barcelona/) (2026-02-27)